

§ 7. 1. Instytutowi przydziela się do wykonywania zadań planowych:

- 1) środki objęte spisem inwentarza sporządzonym na dzień 30 czerwca 1951 r. oraz
- 2) Wytwórnię Prototypów i Specjalnego Wyposażenia Odlewni w Krakowie — poprzednio Krakowska Fabryka Sygnałów Kolejowych — przedsiębiorstwo państwowe, podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Taboru Kolejowego,

3) Dział Mechanizacji Odlewni Centralnego Biura Aparatury Chemicznej i Urządzeń Chłodniczych w Krakowie, podległego Centralnemu Zarządowi Budowy Maszyn Ciężkich.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: w z. R. *Fidelski*

1558

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 23 sierpnia 1951 r.

w sprawie zakresu powszechnej elektryfikacji we wsiach i osiedlach.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. o powszechnej elektryfikacji wsi i osiedli (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 256) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powszechna elektryfikacja we wsiach i osiedlach obejmuje w zakresie wyposażenia budynków w urządzenia elektryczne:

- 1) w budynkach osób będących właścicielami lub użytkownikami gospodarstw rolnych, których przychód szacunkowy, obliczony dla celów podatku gruntowego w roku, w którym nastąpiło ogłoszenie powszechnej elektryfikacji w trybie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 28 czerwca 1950 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 256) dla danej wsi lub osiedla, wynosi:
 - a) I grupa — do 4.200 zł — wykonanie:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu, lub na żądanie uprawnionego —
 - 1 punktu świetlnego w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich,
 - b) II grupa — od 4.200 do 8.400 zł — wykonanie:
 - 2 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego w mieszkaniu,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich,
 - c) III grupa — ponad 8.400 zł — wykonanie:
 - 3 punktów świetlnych w mieszkaniu,
 - 1 gniazdko wtykowego,
 - 1 punktu świetlnego w zabudowaniach gospodarskich;
- 2) w budynkach, użytkowanych przez urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, centrale spółdzielczo-państwowe oraz spółdzielnie — wykonanie punktów świetlnych i siłowych zgodnie z planem inwestycyjnym;

3) w budynkach osób innych, niż wymienione w pkt 1 i 2 — wykonanie urządzeń elektrycznych takiej grupy spośród wymienionych w pkt 1, do jakiej właściciel budynku został zaliczony na podstawie zasad, ustalonych uchwałą Nr 515 Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1951 r. w sprawie opłat elektryfikacyjnych, pobieranych przy powszechnej elektryfikacji (Monitor Polski Nr A-71, poz. 920).

§ 2. Niedoprowadzenie przewodów elektrycznych do niektórych budynków mieszkalnych lub gospodarczych we wsi lub osiedlu, objętych powszechną elektryfikacją, może być uzasadnione tylko oczywistymi względami techniczno-gospodarczymi, a w szczególności znacznym oddaleniem od skupisk zabudowań wsi lub osiedla.

§ 3. 1. Dodatkowe instalacje świetlne w budynkach osób, które wymienione są w § 1 pkt 1 oraz pkt 3, będą wykonane łącznie z przeprowadzeniem podstawowych urządzeń odbiorczych na wnioski tych osób, zgłoszone do terytorialnie właściwych przedsiębiorstw elektryfikacji rolnictwa w ciągu 2 tygodni po ogłoszeniu powszechnej elektryfikacji dla danej wsi lub osiedla.

2. Kosztorys tych dodatkowych urządzeń przedsiębiorstwo elektryfikacji rolnictwa przedstawia wnioskodawcy do zaakceptowania przed rozpoczęciem robót. Przedsiębiorstwo przystąpi do wykonania dodatkowych robót, o ile wnioskodawca zaakceptuje kosztorys w ciągu 7 dni od daty otrzymania kosztorysu i przed rozpoczęciem robót wpłaci w sposób wskazany przez przedsiębiorstwo kwotę objętą kosztorysem.

3. Ostateczne rozliczenie nastąpi na podstawie rachunku po wykonaniu robót i nie powinno w zasadzie odbiegać od kosztorysu.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. M. *Bodalski*

1559

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 8 listopada 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Technologii Drewna.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Technologii Drewna zwany dalej w skróceniu „instytutem”.

§ 2. Siedzibą instytutu jest m. Bydgoszcz.

§ 3. Zadaniem instytutu jest prowadzenie prac naukowo-badawczych mających na celu rozwój produkcji w dziedzinie drzewnictwa.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad instytutem sprawuje Minister Leśnictwa.